

1. В двенадцатый месяц, то есть в месяц Адар, в тринадцатый день его, в который пришло время исполниться повелению царя и указу его, в тот день, когда надеялись неприятели Иудеев взять власть над ними, а вышло наоборот, что сами Иудеи взяли власть над врагами своими, --

УПО: А дванадцятого місяця, він місяць адар, тринадцятого дня в ньому, коли наказ царя та закон його мали бути виконані, дня, коли вороги юдеїв сподівалися запанувати над ними, повернулося те так, що вони, юдеї, запанували над ненависниками своїми,

KJV: Now in the twelfth month, that is, the month Adar, on the thirteenth day of the same, when the king's commandment and his decree drew near to be put in execution, in the day that the enemies of the Jews hoped to have power over them, (though it was turned to the contrary, that the Jews had rule over them that hated them;)

2. собрались Иудеи в городах своих по всем областям царя Артаксеркса, чтобы наложить руку на зложелателей своих; и никто не мог устоять перед лицем их, потому что страх перед ними напал на все народы.

УПО: зібралися юдеї в своїх містах по всіх округах царя Ахашвероша, щоб простягнути руку на тих, що задумували їм лихо, та ніхто не став перед ними, бо страх перед ними напав на всі народи.

KJV: The Jews gathered themselves together in their cities throughout all the provinces of the king Ahasuerus, to lay hand on such as sought their hurt: and no man could withstand them; for the fear of them fell upon all people.

3. И все князья в областях и сатрапы, и областеначальники, и исполнители дел царских поддерживали Иудеев, потому что напал на них страх перед Мардохеем.

УПО: А всі зверхники округ, і сатрапи, і намісники, і виконавці царської праці підтримували юдеїв, бо напав на них страх перед Мордехаем.

KJV: And all the rulers of the provinces, and the lieutenants, and the deputies, and officers of the king, helped the Jews; because the fear of Mordecai fell upon them.

4. Ибо велик был Мардохей в доме у царя, и слава о нем ходила по всем областям, так как сей человек, Мардохей, поднимался выше и выше.

УПО: Бо Мордехай став великим у царському домі, а вістка про нього покотилася по всіх округах, бо той чоловік, Мордехай, усе ріс.

KJV: For Mordecai was great in the king's house, and his fame went out throughout all the provinces: for this man Mordecai waxed greater and greater.

5. И избивали Иудеи всех врагов своих, побивая мечом, умерщвляя и истребляя, и поступали с неприятелями своими по своей воле.

УПО: І били юдеї всіх своїх ворогів, побиваючи мечем, і забиваючи та вигублюючи їх, і робили з своїми ворогами за свою волею.

KJV: Thus the Jews smote all their enemies with the stroke of the sword, and slaughter, and destruction, and did what they would unto those that hated them.

6. В Сузах, городе престольном, умертвили Иудеи и погубили пятьсот человек;

УПО: А в замку Сузи юдеї позабивали та повигублювали п'ять сотень чоловіка,

KJV: And in Shushan the palace the Jews slew and destroyed five hundred men.

7. и Паршандафу и Далфона и Асфафу,

УПО: і Паршандату, і Далфона, і Аспату,

KJV: And Parshandatha, and Dalphon, and Aspatha,

8. и Порафу и Адалью и Аридафу,

УПО: і Пората, і Адалію, і Арідата,

KJV: And Poratha, and Adalia, and Aridatha,

9. и Пармашфу и Арисая и Аридая и Ваиезафу, --

УПО: і Пармашту, і Apisaya, і Aridaya, і Vajezata,

KJV: And Parmashta, and Arisai, and Aridai, and Vajezatha,

10. десятерых сыновей Амана, сына Амадафа, врага Иудеев, умертвили они, а на грабеж не простерли руки своей.

УПО: десятьох синів Гамана, Гаммедатового сына, ненависника юдеїв, забили, а на грабунок не простягли своєї руки.

KJV: The ten sons of Haman the son of Hammedatha, the enemy of the Jews, slew they; but on the spoil laid they not their hand.

11. В тот же день донесли царю о числе умерщвленных в Сузах, престольном городе.

УПО: Того дня число забитих у замку Сузи прийшло перед цареве обличчя.

KJV: On that day the number of those that were slain in Shushan the palace was brought before the king.

12. И сказал царь царице Есфири: в Сузах, городе престольном, умертвили Иудеи и погубили пятьсот человек и десятерых сыновей Амана; что же сделали они в прочих областях царя? Какое желание твое? и оно будет удовлетворено. И какая еще просьба твоя? она будет исполнена.

УПО: І сказав цар до цариці Естери: У замку Сузи юдеї позабивали та повигублювали п'ять сотень чоловіка та десятьох Гаманових синів. Що вони зробили в решті царевих округ? І яке жадання твое? І буде тобі вволене. І яке ще прохання твое? І буде зроблене.
KJV: And the king said unto Esther the queen, The Jews have slain and destroyed five hundred men in Shushan the palace, and the ten sons of Haman; what have they done in the rest of the king's provinces? now what is thy petition? and it shall be granted thee: or what is thy request further? and it shall be done.

13. И сказала Есфири: если царю благоугодно, то пусть бы позволено было Иудеям, которые в Сузах, делать то же и завтра, что сегодня, и десятерых сыновей Амановых пусть бы повесили на дереве.

УПО: І відповіла Естер: Якщо це цареві вгодне, нехай буде дане юдеям, що в Сузах, також узавтра вчинити за законом цього дня, а десятьох Гаманових синів нехай повісьть на шибениці.

KJV: Then said Esther, If it please the king, let it be granted to the Jews which are in Shushan to do to morrow also according unto this day's decree, and let Haman's ten sons be hanged upon the gallows.

14. И приказал царь сделать так; и дан [на это] указ в Сузах, и десятерых сыновей Амановых повесили.

УПО: І сказав цар, щоб було зроблено так, і був даний закон у Сузах, а десятьох Гаманових синів повісили.

KJV: And the King commanded it so to be done: and the decree was given at Shushan; and they hanged Haman's ten sons.

15. И собрались Иудеи, которые в Сузах, также и в четырнадцатый день месяца Адара и умертвили в Сузах триста человек, а на грабеж не простерли руки своей.

УПО: І зібралися юдеї, що в Сузах, також чотирнадцятого дня місяця адар, і вибили в Сузах три сотні чоловіка, а на грабунок не простягли своєї руки.

KJV: For the Jews that were in Shushan gathered themselves together on the fourteenth day also of the month Adar, and slew three hundred men at Shushan; but on the prey they laid not their hand.

16. И прочие Иудеи, находившиеся в царских областях, собрались, чтобы стать на

защиту жизни своей и быть покойными от врагов своих, и умертили из неприятелей своих семьдесят пять тысяч, а на грабеж не простили руки своей.

УПО: А решта юдеїв, що жили по царських округах, зібралися та й стали до бою за своє життя, і відпочили від ворогів своїх. І позабивали вони між своїми ненависниками сімдесят і п'ять тисяч, а на грабунок не простили своєї руки.

KJV: But the other Jews that were in the king's provinces gathered themselves together, and stood for their lives, and had rest from their enemies, and slew of their foes seventy and five thousand, but they laid not their hands on the prey,

17. [Это было] в тринадцатый день месяца Адара; а в четырнадцатый день сего же месяца они успокоились и сделали его днем пиршества и веселья.

УПО: Це було тринадцятого дня місяця адара, а чотирнадцятого в ньому настав мир, і зробили його днем гостини та радости.

KJV: On the thirteenth day of the month Adar; and on the fourteenth day of the same rested they, and made it a day of feasting and gladness.

18. Иудеи же, которые в Сузах, собирались в тринадцатый день его и в четырнадцатый день его, а в пятнадцатый день его успокоились и сделали его днем пиршества и веселья.

УПО: А юдеї, що в Сузах, зиралися тринадцятого дня в ньому та чотирнадцятого в ньому, а мир мали п'ятнадцятого дня в ньому, і зробили його днем гостини та радости.

KJV: But the Jews that were at Shushan assembled together on the thirteenth day thereof, and on the fourteenth thereof; and on the fifteenth day of the same they rested, and made it a day of feasting and gladness.

19. Поэтому Иудеи сельские, живущие в селениях открытых, проводят четырнадцатый день месяца Адара в веселье и пиршестве, как день праздничный, посылая подарки друг ко другу.

УПО: Тому то юдеї неогороджених селищ, що сидять по неогороджених містах, роблять чотирнадцятий день місяця адара днем радости й гостини та свята, та днем посилання дарунків один одному.

KJV: Therefore the Jews of the villages, that dwelt in the unwalled towns, made the fourteenth day of the month Adar a day of gladness and feasting, and a good day, and of sending portions one to another.

20. И описал Мардохей эти происшествия и послал письма ко всем Иудеям, которые в областях царя Артаксеркса, к близким и к дальним,

УПО: А Мордехай описав ці події, і порозіслав листи до всіх юдеїв, що по всіх округах

царя Ахашвероша, до близьких та далеких,

KJV: And Mordecai wrote these things, and sent letters unto all the Jews that were in all the provinces of the king Ahasuerus, both nigh and far,

21. [о том], чтобы они установили каждогодно празднование у себя четырнадцатого дня месяца Адара и пятнадцатого дня его,

УПО: щоб вони постановили святкувати чотирнадцятий день місяця адара та п'ятнадцятий день у ньому кожного року,

KJV: To stablish this among them, that they should keep the fourteenth day of the month Adar, and the fifteenth day of the same, yearly,

22. как таких дней, в которые Иудеи сделались покойны от врагов своих, и [как] такого месяца, в который превратилась у них печаль в радость, и сетование--в день праздничный, --чтобы сделали их днями пиршества и веселья, посылая подарки друг другу и подаяния бедным.

УПО: які ті дні, коли юдеї відпочили від ворогів своїх, і як той місяць, коли їм сум обернувся на радість, жалоба на свято, щоб зробити їх днями гостини та радости, і посилання дарунків один одному та дарунків убогим.

KJV: As the days wherein the Jews rested from their enemies, and the month which was turned unto them from sorrow to joy, and from mourning into a good day: that they should make them days of feasting and joy, and of sending portions one to another, and gifts to the poor.

23. И приняли Иудеи то, что уже сами начали делать, и о чем Мардохей написал к ним,

УПО: I прийняли юдеї це, що зачали робити, і про що написав їм Мордехай,

KJV: And the Jews undertook to do as they had begun, and as Mordecai had written unto them;

24. как Аман, сын Амадафа, Вугеянин, враг всех Иудеев, думал погубить Иудеев и бросал пур, [жребий], об истреблении и погублении их,

УПО: що агаг'янин Гаман, син Гаммедатів, ненависник усіх юдеїв, замишляв був на юдеїв, щоб вигубити їх, і кидав пура, цебто жеребка, на збентеження їх та на згубу їхню.

KJV: Because Haman the son of Hammedatha, the Agagite, the enemy of all the Jews, had devised against the Jews to destroy them, and had cast Pur, that is, the lot, to consume them, and to destroy them;

25. и как Есфирь дошла до царя, и как царь приказал новым письмом, чтобы злой замысл Амана, который он задумал на Иудеев, обратился на голову его, и чтобы

повесили его и сыновей его на дереве.

УПО: Та коли прийшла вона, Естер, перед обличчя, царя він наказав листом: Нехай обернеться його злий задум, якого він задумав був на юдеїв, на його голову! і повісили його та синів його на шибениці.

KJV: But when Esther came before the king, he commanded by letters that his wicked device, which he devised against the Jews, should return upon his own head, and that he and his sons should be hanged on the gallows.

26. Потому и назвали эти дни Пурим, от имени: пур. Поэтому, согласно со всеми словами сего письма и с тем, что сами видели и до чего доходило у них,

УПО: Тому то й назвали ці дні: Пурім, від імені пур. Тому то згідно зо всіма словами цього листа, і що вони бачили про це й що трапилося з ними,

KJV: Wherefore they called these days Purim after the name of Pur. Therefore for all the words of this letter, and of that which they had seen concerning this matter, and which had come unto them,

27. постановили Иудеи и приняли на себя и на детей своих и на всех, присоединяющихся к ним, неотменно, чтобы праздновать эти два дня, по предписанному о них и в свое для них время, каждый год;

УПО: юдеї постановили й прийняли на себе й на нащадків своїх, та на всіх, хто поєднається з ними, і не відступлять, але щоб святкувати два ті дні кожного року згідно з написаним про них та згідно з їхнім часом.

KJV: The Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them, so as it should not fail, that they would keep these two days according to their writing, and according to their appointed time every year;

28. и чтобы дни эти были памятны и празднуемы во все роды в каждом племени, в каждой области и в каждом городе; и чтобы дни эти Пурим не отменялись у Иудеев, и память о них не исчезла у детей их.

УПО: А дні ці мають споминатися та святкуватися в кожному поколінні, у кожному роді, у кожній окрузі, у кожному місті. А ці дні, Пурім, не минуться між юдеями, а пам'ять про них не скінчиться з їхнього насіння.

KJV: And that these days should be remembered and kept throughout every generation, every family, every province, and every city; and that these days of Purim should not fail from among the Jews, nor the memorial of them perish from their seed.

29. Написала также царица Есфирь, дочь Абихаила, и Мардохей Иудеянин, со всею настойчивостью, чтобы исполняли это новое письмо о Пуриме;

УПО: І написала цариця Естер, дочка Авіхайлова, та юдеянин Мордехай з сильним домаганням другий раз про те, щоб виконувати цього листа про Пурім.

KJV: Then Esther the queen, the daughter of Abihail, and Mordecai the Jew, wrote with all authority, to confirm this second letter of Purim.

30. и послали письма ко всем Иудеям в сто двадцать семь областей царства Артаксеркса со словами мира и правды,

УПО: І порозсилав він листи до всіх юдеїв, до ста й двадцяти й семи округ Ахашверошового царства, зо словами миру та правди,

KJV: And he sent the letters unto all the Jews, to the hundred twenty and seven provinces of the kingdom of Ahasuerus, with words of peace and truth,

31. чтобы они твердо наблюдали эти дни Пурим в свое время, какое уставил о них Мардохей Иудеянин и царица Есфирь, и как они сами назначали их для себя и для детей своих в дни пощения и воплей.

УПО: щоб вони виконували ті дні Пурім у їх означених часах, як постановив про них юдеянин Мордехай та цариця Естер, і як вони самі постановили на себе та на нащадків своїх приписи постів та їхнього голосіння.

KJV: To confirm these days of Purim in their times appointed, according as Mordecai the Jew and Esther the queen had enjoined them, and as they had decreed for themselves and for their seed, the matters of the fastings and their cry.

32. Так повеление Есфири подтвердило это слово о Пуриме, и оно вписано в книгу.

УПО: А Естерин наказ ствердив ці приписи про Пурім, і було це записане в книгу.

KJV: And the decree of Esther confirmed these matters of Purim; and it was written in the book.